

գոյրն հերժեաց, ե զտաճարն պահեաց, ե պարիսպք եւ տունք յերուսաղէմ ոչ կործանեցան: Իսկ եւսերի ժամանակագիրն ասէ, թէ քաղուժ քաղաքք ի յԱսիա ընկզմեցան: Ով զարմանալիեացս, մինչ արարածք խաւարաւն տրտմէին. գործք ձեռաց նորա²⁹ ի դժոխս ուրախանային³⁰, զի խաւար ի միջաւր(եայ)էին³¹, որ աղաղակաւ ծայնիւ խնդրէին զմիմեանս³², եւ ոչ որ զմերձաւորն կարէր տեսանել, զի ծանկցուք զնա Տէր երկնի եւ երկրի, արեգակն մթապատ ծայնէր աւետիս լուսոյ մեծ ծագման տինգեցաց, որք նստէին³³ ի խաւար աղբամուղջ, անլեզուն ի յերկնից բարբառէր, գաւետիս փառացն Քրիստոսի, եւ լսէին ի խորս դժոխոց ստուերապատքն, զմշտնցննաւոր առաւաւտուն³⁴ փառացն երեւումն ստելով. զարարիչն իմ կապեալ տեսի, եւ ես ի լուսոյ խաւարեցայ, որ զարդարեացն զիս գեղապանծ³⁵ լուսով զաչս քնակչաց³⁶ երկրի լուսաւորել, այսաւր փակեաց զլուսապարգեւ այս մարմնոյ իւրոյ, զոր տեսանելով իմ փակեցան լուսափիւռ դրունք տեսութեան իմոյ, ուստի խաւար ծածկեաց զամենայն արարածս, եւ հոգւոցն ի դժոխս լոյս մեծ ծագեաց:

«Գերեզմանք բացան եւ բազում մեռեալք յարեան:»

Յարիկնակ հասարակաց յարութեանն, զի ծանկցուք թէ յորժամ լուիցեն զծայն նորա տինգերք եւ յաւնեն ի գերեզմանաց. երեսնամեայ մեռեալք յարեան ի գերեզմանաց՝ յարդարոցն, զի կատարեցնք բանն Տեառն՝ թէ եւ ի մեռելոց որ յարիցէ եւ ոչ նմա հաւատայք: Արդ մեռեալ ընդանի, մերձաւոր կամ հարազատ սիրելի, ոչ ունէր³⁷, որ ճանայէր զնա, ոչ յարեաւ, զի մի ի մտանելն ի քաղաքն առաջաւք կարծեսցին կամ դեւ համարեցնին³⁸, այլ զոր ճանաչէին անուամբ քաղաքացիքն՝ զնոսա յարոյց:

«Յետ յարութեանն մտին ի քաղաքն օտերք:»

Ընդէր արդեօք, վասնզի նախ³⁹ պարտ էր անդրանկանն մեռելոց Յիսուսի քաղմաց երեւել. եւ ապա այլոցն, որ կերպարանակից եղին մահու նորա եւ յարութեանն, զորս տեսեալ իւրաքանչիւր որ⁴⁰ զազգակից իւր, յոռաջ բան գերեսուն ամն մեռեալ, եւ ճանաչէր եղբայր զեղբայր⁴¹, եւ հայր զորդի, եւ որդիք զծնաւոս իւրեանց: Իրբեւ տեսին զնոսա քաղաքացիքն զարմացան, հարցանէին զնոսա, զո՞ւ ես այս անուն, ա՞յս անուան որդի, որ այսչափ ժամանակս մեռեալ էիր, եւ եղար յայսմ գերեզմանի: Եւ յարուցեալքն ասէին. այո՛յ⁴², ես եմ: Եւ քաղաքացիքն դարձեալ հարցանէին. զի՞ է ձեզ, որպէս յարեայք, կամ ո՞վ յարոյց զձեզ: Յարուցեալքն ասէին. Յիսուս Նազաւորեցի զոր դուք խաչեցէք⁴³, նա գոչեաց ի խաչին եւ սարսեցին բարապանք դժոխոցն, որպէս ի ծայնէ առիժու, անասունք կամ երամք կարասուց⁴⁴ ի շարժմանէ թեւոցն⁴⁵ արժուոյ. յարձակեալ աստուածահրաշ զօրութեամբն խորտակեաց զգրուիւս դժոխոց, եւ հրակիրեաց զաւրութեամբ քաղութեան⁴⁶ իւրոյ⁴⁷ զմահ, եւ եհան ի գերեզմանացն, եւ զամենայն հոգիսն յափշտակեաց ի դժոխոցն, եւ վերածեաց ի դրախտն. եւ զմեզ առաքեաց այսր:

«Յիսուս կարդաց ի ծայն մեծ. Հայր, ի ձեռս քո յանձնեմ⁴⁸ զհոգի իմ:»

Բաժանեցաւ հոգին ի մարմնոյն, աստուածային հրամանաւ⁴⁹, այլ աստուածութիւնն անորոշելի էր ի հոգւոյն եւ ի մարմնոյն, զոր արիկնակ ոսկի եւ արծաթ ընդ իրնարս խառնեալ, քն ի հրոյն արտաշիկագոյն, եւ⁵⁰ զտիպ հրոյն առնուն, եւ հուրն երբեի ի սպիտակութիւն արծաթոյն, եւ ի դեղնութիւն սուկոյն: Եւ յորժամ ի միմեանց որոշեա⁵¹ զարծաթին եւ զոսկին, հուրն անբակ մնայ: Այնպէս հոգին, եւ մարմինն միացաւ աստուածութեամբն: Թէպէտ ի միմեանց բաժանեցան, այլ աստուածութիւնն

25 նորա ոչ է 26 սւրբախային է 27 ի միջօրէին եղև է 28 ի միմեանս է
 29 ոչք նստիք է է 30 Ձուին՝ առաւաւտուն է է 31 գերեզմակապանծ է է 32 քնակաց է
 33 Արդ մեռեալ, որ շնորհի կամ հարազատ մերձաւոր սիրելի եւ դրացի ոչ ունէր է է
 34 Ձուսի կամ գեւ համարեցնին է է 35 Ձուին՝ նախ է է 36 Ձուին՝ ոչ է է 37 Ձուսի գերբայր է
 38 այս՝ է է 39 խաչեցիք է է 40 կաքաւոց է, կաքաւոց է 41 թեւոց է է
 42 քաչութեամբ է է 43 իւրով է 44 աւանդեմ է է 45 իւր աստուածային կրամանաւ է է
 46 է է է 47 զատանես է է

անորիշ մնաց ի հոգ(ւ)ին եւ ի մարմինն, կամ որպէս ասի եւ այծնի խառնեալ ի ծիրանի ներկի, եւ որոշեա զորուղն եւ զայծնին. իսկ գոյն ծիրանոյն ոչ որոշի: Եւ Աստուածութիւնն անհատարար ի մարմինն եւ ի հոգին Քրիստոսի ի գերեզմանին⁴⁸, վասն որոյ ապականութիւն ոչ մերծեցաւ ի տէրունեան⁴⁹ մարմինն, այլ⁵⁰ ընթացեալ ի վերայ նորա մահ եւ ապականութիւն. կարծելով սոսկ մարդ. եւ բմբռնեալ յԱստուածութենէ նորա՝ կիգաւ անբաժանելի Աստուածութեամբ: Յարձակեցաւ դժոխք եւ պետք ի վերայ հոգւոյ նորա, որպէս ի սոսկ մարդոյ, եւ պարտաւորեցան յԱստուածութենէն, եւ փախեցին զամենայն ըմբռնեալ հոգիան յԱզամայ: Ով զարմանալեացս, արարին մեռաւ եւ արարածք կենդանացան, ստեղծաւղն մահացաւ եւ ստեղծութեամբս անմահացար⁵¹, որպէս⁵² զմարդ զըթուանն իւր փակեաց, եւ որպէս զԱստուած զգերեզմանս երաց:

«Տողովեցան քահանայապետքն եւ փարիսեցիքն առ Պիղատոս, եւ ասեն:»

Տէր, քանզի զծեր չար կամս⁵³ կատարեաց. վասն այնորիկ զճշմարիտ տէրն ուրացարուք⁵⁴, զի սկսան տագնապել կասկածանաւ: ք⁵⁵ ի խորհուրդս իւրեանց այնմ զոր սպանին, չար ի վերայ չարի փութային յաւելուլ յանծինս իւրեանց, ամենայն ուրեք մոլորութիւն յանծինս կուտի՝ եւ կամ⁵⁶ լինի ջատագով ճշմարտութեանն: Միտ զիր, պարտ էր հաւատարիմ լինիլ, թէ մեռաւ եւ թաղեցաւ, եւ յարեաւ: Մյս ամենայն ի թշնամացին հաստատէր, զի վկայութիւն զրժողին⁵⁷ հաւատարիմ է եւ զարարոր:

«Յիշեցար զի մոլորեցուցին այն ասէր մինչ կենդանին էր:»

Անարէն քահանայքդ զարիւնացն տուողն, որ ի Սինեայ միգապատ ամպովն խաւսէր ընդ Մովսիսի, որ սեամբ լուսով առաջնորդէր հարցն ծերոց, արծակելով ի փարաւովնի ծառայութենէն, որ ընդ ծովն ցամաքաթիւ առաջնորդէր, եւ անվնաս անցուցանէր որպէս ընդ դաշտս⁵⁸ ծաղկաւէտ, եւ կերակրէր երկնատեղ(ե)յաց մանաւնային:

«Թէ յետ երից աւուրց յառնեմ:»

Ո՞չ գիտես, ով պիղծ հրեայ, մինչ զայդ խաւսէր ի Գալիլեայ, եւ ինքն զմեռեալսն յարուցանէր, էր⁵⁹ ոչ գիտես. զի ասէր՝ Որդի Մարդոյ մատնելոց է, եւ յետ երից աւուրց յարիցէ: Ապա ուրեմն գիտէին զարարես, եւ գործէին զչարիսն առ նա խանձու փառասիրութեանն:

«Հրաման տուր զգուշանալ գերեզմանին երիս աւուրս, զուցէ զողասցին աշակերտքն:»

Զամենայն չարութեան գործս նոցա աստուածային խնամքն ուղղէր մեզ ի պատճառս բարեաց, զի թէ լուեալ էին՝ թերեւ կարէին հայթայթել թակարդս բանինց: Նոյն մեծարարառ հաստատեաց զյարութիւն⁶⁰ առ ամենեանս: Ո՞ անարէնք, զիսորդ հնար էր գողանալ զնա, որ նստի ի բերովրէական աթոռ ընդ Հար եւ Հոգւոյն Սրբոյ, զոր ոչ կարեն հրեշտակք տեսանել յերկինս, որ կամաւ եղաւ ի զրի ներքնումն, զի զԱզամ իւրայաւքն յերկինս թռուցէ:

Հրատ. Ա. Յ. ՍՐՃՈՒՆԻ

(Շար.՝ 21)

48 որոշիւ Նոյնպէս Աստուածութիւնն ի մարմին եւ ի հոգին Քրիստոսի, անբաժանելի՝
 և անհատարար ի գերեզմանին, ք շ 49 ի տերունւոյն շ 50 Զուկն՝ այլ ք շ
 51 ստեղծութեամբն իւր ք, և ստեղծութեամբն իւր անմահացան շ 52 Իբրեւ շ 53 կամոք ք շ
 54 ուրացայք ք շ 55 կասկածանաւք տաղնապել շ 56 Զուկն կամ է 57 Ժգրուդին ք շ
 58 դաշտ ք շ 59 Զուկն՝ էր 60 զարուրութիւն ք շ